ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωὴλ καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐάρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Τρία τοῦ Προφήτου

Ἦχος πλ.δ'
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος

Τὸ θεῖον Πνεῦμα ἐκκέχυται, ὡς ὁ σεπτὸς Ἰωήλ, προφητεύων ἐθέσπισε, παρ' αὐτοῦ κινούμενος, ἐφ' ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, καὶ μυστηρίων θείων φανέρωσιν, ἀποκαλύπτει, καὶ προφητεύουσιν, οἱ τὴν ἐνέργειαν, τὴν αὐτοῦ δεξάμενοι, καὶ θεϊκή, αἴγλη φωτιζόμενοι, καὶ θεία χάριτι.

Θεηγορίας ἀνάπλεως, ὁ θαυμαστὸς Ἰωήλ, ὡς πηγὴ ἐκπορεύεται, τὰς ψυχὰς ἀρδεύουσα, ἐκ τοῦ οἴκου σου Δέσποτα, καὶ γλυκασμὸν ἡμῖν ἀπεστάλαξε, τὰς διανοίας καταγλυκαίνοντα, ὅλος μετάρσιος, γεγονως τῷ πνεύματι, δι ' ἀρετῆς, ἀνακουφιζόμενος, πρὸς θεῖον ὕψωμα.

Προφητικὴ παρρησία σου, καὶ νοερὰ πρὸς Θεόν, Ἰωὴλ οἰκειότητι, δι' ἧς τὰ οὐράνια, κατοπτεύεις θεάματα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἐξιλέωσαι, τῶν ἐκτελούντων, πίστει τὴν μνήμην σου, λύσιν αἰτούμενος, τῶν πταισμάτων ἔνδοξε, καὶ μετοχήν, θείων ἀπολαύσεων, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ τρία τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος πλ. β'
Ὅλην ἀποθέμενοι

Ἄθλους θεασάμενος, τῶν καλλινίκων Μαρτύρων, θάρσους θείου ἔμπλεως, γεγονῶς εἰσέδραμες εἰς τὸ στάδιον, καὶ Χριστὸν Οὔαρε, δι' ἡμᾶς ἄνθρωπσν, γεγονότα ἀνεκήρυξας, μὴ πτήξας θάνατον, μηδὲ τὰ προκείμενα βάσανα, διὸ καταικιζόμενος, καὶ ἀνηλεῶς συγκοπτόμενος, ἔχαιρες τελείῳ, νοΐ ἀποσκοπούμενος σοφέ, τὴν διαμένουσαν εὔκλειαν, τοὶς Θεὸν ποθήσασι.

Σάρκας σὺν τοὶς αἵμασι, καταπιπτούσας ἑώρας, καὶ ὡς ἄλλου πάσχοντος, Ἀθλητὰ διέκεισο γενναιότατε, προσδεθεὶς ξύλῳ γάρ, σπαραγμοὺς ἤνεγκας, ὑπ' ἀνόμων καρτερώτατα, Θεοῦ εἰς χεῖρας δέ, πνεύμά σου τὸ θεῖον παρέδωκας, ἐκπλήξας τοὺς ὁρῶντάς σε, ταὶς ἀπεριτρέπτοις ἐνστάσεσιν, ὅθεν σὲ τιμῶμεν, μεγάλως ἀριστεύσαντα Σοφέ, καὶ καθελόντα τὸν τύραννον, Οὔαρε τοὶς πόνοις σου.

Ἀλείφουσα μύροις σε, ἡ θαυμαστὴ Κλεοπάτρα, ὑπὸ γὴν κατέθετο, καὶ ναὸν πανάγιον ἀνεδείματο, ἑορτὴν ἄγουσα, θαυμαστὴν Οὔαρε, καὶ πιστῶς σὲ λιτανεύουσα. ἧς τὸ παιδάριον, νοητὴ στρατεῖα κατέλεξας, καὶ δόξῃ κατεκάλλυνας, καὶ χοροὶς Ἁγίων συνέταξας, οὗ πὲρ τῆς μερίδος, ἀξίωσον ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς, τὴν σὴν τελοῦντας πανήγυριν, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Μόνος ὑπὲρ ἅπαντας, υἱοὺς ἀνθρώπων ὃ τάλας, μόνος ἐπλημμέλησα, τὰ καὶ λόγῳ ἄφθεγκτα καὶ ἀκούσματι, μηδαμῶς Ἄχραντε, φορητὰ πέλοντα, διὰ τούτό σου καὶ δέομαι. Σύγγνωθι Δέσποινα, σύγγνωθι καὶ δὸς μοὶ μετάνοιαν, δὸς μοὶ ἐξομολόγησιν, δὸς μοὶ στεναγμούς τε καὶ δάκρυα, ἵνα διὰ τούτων, συντρίβων τὴν καρδίαν μου ἀεί, κράζω τό, Ἥμαρτον Κύριε, ἱλάσθητι σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτω λόγῳ ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολήν τε γευόμενον, πλευράν τε ὀρυττόμενον, χείράς τε καὶ πόδας ἠλούμενον, καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς. Τὶ τοῦτο, τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο. Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Χρησμούς, Ἰωὴλ τοῦ Προφήτου θαυμάσω.

Ποίημα Θεοφάνους

Ὠδὴ α' ᾯχος β'
Δεῦτε λαοὶ

Χορὸς ἡμῖν, τῶν Προφητῶν συνευφραίνεται, ἐγκωμιαζομένου σου, τοῦ οὐρανόφρονος, Ἰωὴλ θεοφάντορ, μεθ' ὧν ἡμᾶς σωθῆναι, Μάκαρ δυσώπησον.

Ῥημα Θεοῦ, προκαταγγέλλων θεσπέσιε, τὴν χαλεπὴν ἐμήνυσας, ὀργὴν καὶ ἔνδικον, τὴν ἐκ τῆς ἀσεβείας, συμβάσαν τῶ λαῶ σου τῶ ματαιόφρονι.

Ἡ θαυμαστή, καὶ φωτοφόρος τοῦ Πνεύματος, ζωοποιὸς ἐπίπνοια, σοὶ ἐπεσκίασε, καὶ μελλόντων τὴν γνῶσιν, ἐνέπνευσε Προφήτα, μακαριώτατε.

Θεοτοκίον

Σὲ ἡ σκηνή, τοῦ μαρτυρίου προέγραψε, πολυειδῶς τυπούμενον, ἀποδεικνύουσα, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀτρέπτως Θεομῆτορ, Πάναγνε Δέσποινα.

Ὁ κανὼν τοῦ Μάρτυρος, φέρων , Ἀκροστιχίδα.

Ἄθλους ἐπαινεῖν Οὐάρου κλέος μέγα. Ἰωσὴφ

Ὠδὴ α' ᾯχος πλ. β'
Ὡς ἐν ἠπείρῳ

Ἀναφανεῖς ἐν τῷ ὕψει τῆς τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Οὔαρε, ὥσπερ ἥλιος φαιδρός, ἀστραπαῖς ἐλάμπρυνας τῶν σῶν, παλαισμάτων τὰ τῆς γῆς Μάκαρ πληρώματα.

Θείας ἀγάπης Παμμάκαρ κατασχεθείς, τῶ γλυκίστω ἔρωτι, ἀπηρνήσω σεαυτόν, καὶ πρὸς πᾶσαν βάσανον σαρκός, προσεχώρησας στερρῶς ἀγωνισάμενος.

Λελογισμένως τῶν θείων ἀγωνιστῶν, τοὶς δεσμοὶς συνέδησας, Ἀθλοφόρε σεαυτόν, καὶ τῆς πλάνης ἔλυσας δεσμά, σταθηρὰ ὑπομονὴ πολλῶν κολάσεων.

Θεοτοκίον

Οὐπερούσιος Λόγος σου ἐν γαστρί, ὑπὲρ λόγον ᾤκησε, καὶ τεχθεὶς θεοπρεπῶς, τῶν Μαρτύρων ἄχραντε χορούς, ἐπεσπάσατο, μεθ' ὧν ὑμνολογούμέν σε.

Τοῦ Προφήτου

Ὠδὴ γ'
Στερέωσον ἡμᾶς

Μυούμενοι τοὶς σοὶς σοφοὶς δόγμασι, νηστείαν Προφήτα καὶ θεραπείαν, εὐσεβῶς ἀνακηρύττομεν, εἰς τὸν οἶκον Κυρίου πορευόμενοι.

Οἱ ταὶς σαὶς διδαχαὶς ἀκολουθήσαντες, ἐξ ὅλης καρδίας καὶ διανοίας, ἐν κλαυθμῷ τε καὶ δεήσεσι, τὸν Θεὸν ἐκζητοῦμεν ἀξιάγαστε.

Ὑπέφηνας ἡμῖν τοῦ Παντοκράτορος, Δεσπότου Προφήτα μακροθυμίαν, καὶ τὴν θείαν ἀγαθότητα, διετράνωσας τούτου καὶ χρὴ στότητα.

Θεοτοκίον

Συνέλαβες Ἁγνὴ Θεὸν καὶ ἔτεκες, τὸν Λόγον ἀφράστως σεσαρκωμένον, ἐν Προφήταις τὸν λαλήσαντα καὶ τελέσαντα τουτων τὰ κηρύγματα.

Τοῦ Μάρτυρος

Οὐ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ

Ὑπῆλθες γνώμη σταθηρά, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, νευρωθεὶς ταὶς ἐλπίσι, τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ, ταὶς πανσόφοις, Μάκαρ παραινέσεσι.

Στρατὸν Ἁγίων Ἀθλητῶν, ἐναθλοῦντα νομίμως, καθορῶν τὴν ἐκείνων, ἐπεδείξω ἀνδρικῶς, στερρότητα ὁμιλῶν, πολυτρόποις Οὔαρε κολάσεσιν.

Ἐν παρατάξει Ἱερὰ Οὔαρε ὡς γενναῖος, στρατιώτης εὑρέθης, καὶ κατέσφαξας πληθύν, ἀνδρείας ξίφει Σοφέ, πολεμίων, νίκαις κλεϊζόμενος.

Θεοτοκίον

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας, τὸ βαρύτατον σκότος, καὶ τὰ νέφη τῶν παθῶν, τῷ φωτισμῷ τῆς ἐν σοί, δυσωπῶ σε, χάριτος ἀπέλασον.

Ὁ Εἱρμὸς

«Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα τῆς Ὁμολογίας σου».

Κάθισμα τοῦ Προφήτου

Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῶν μολυσμῶν προκαθαρθεὶς τῆς καρδίας, δοχεῖον ὤφθης καθαρὸν θεορρῆμον, τοῦ Παναγίου Πνεύματος Προφήτα Ἰωήλ, ὅθεν καθυπέδειξας, ἀληθείας τὴν γνῶσιν, καὶ προανεκήρυξας, τοῦ Σωτῆρος καὶ Κτίστου, τὴν ἐν σαρκὶ ἐπέλευσιν ἐν γῇ, τὴν ἐπ' ἐσχάτων φανεῖσαν τοὶς ἔθνεσι.

Δόξα... Τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Τοὺς ἄθλους τῶν σεπτῶν, θεωρήσας Μαρτύρων, καὶ τούτων τὰ δεσμά, ἀσπαζόμενος πόθω, εἶς ὕψος ἀνέδραμες, μαρτυρίου Πανθαύμαστε, ἐπὶ ξύλου γάρ, ἀναρτηθεὶς τάς αἰκίσεις, ἐκαρτέρησας, ἕως εἰς χείρας Κυρίου, τὸ πνεῦμα παρέδωκας.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἀνύμφευτε Ἁγνή, Θεοτόκε Μαρία, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταὶς θείαις πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα. Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱὲ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὸ ἑκούσιον πάθος, Θεὲ ὑπεραγαθε;

Τοῦ Προφήτου

Ὠδὴ δ'

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν

Ἵλεως γενοῦ Κύριε, τοὶς εὐσεβῶς πρὸς σὲ μετανοοῦσιν, ὡς μόνος οἰκτίρμων καὶ πολυέλεος.

Ὡς προήγγειλας Ἔνδοξε, παρὰ Θεοῦ ἐκκέχυται τὸ Πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἤδη πιστεύσασαν.

Ἡ τοῦ Πνεύματος κάθοδος, τους Μαθητὰς σοφίσασα Κυρίου, τοὺς σοὺς θεηγόρους λόγους ἐτέλεσε.

Θεοτοκίον

Λελυτρωμένοι Πάναγνε, τῶν ζοφερῶν του Ἅδου κενεώνων, τῷ θείω σου τόκω, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος

Χριστός μου δύναμις

Ἁγίοις στίγμασι, καλλωπιζόμενος, ὡραιότατος ὤφθης καὶ τῷ Θεῷ , Οὔαρε ποθούμενος, τῷ στεφανώσαντι τὴν σήν, κορυφὴν ἀξιοθαύμαστε.

Ἰκρίω ἔνδοξε, προσαναρτώμενος, καὶ εἰς γὴν τεταμένος τοὺς χαλεπούς, πόνους ἐκαρτέρησας δι' ὧν τὴν ἄπονον ζωήν, ἐκληρώσω ἀγαλλόμενος.

Νομίμως βλέποντες, οἱ θεῖοι Μάρτυρες, ἐναθλοῦντά σε Μάκαρ ὑπομονῆς, λόγοις παρεθάρρυνον, μεθ' ὧν τοὺς πόνους τοὺς μακρούς, διανύσας μεμακάρισαι.

Θεοτοκίον

Ἰλύος Δέσποινα, παθῶν ἀνάγαγε, καὶ τῆς ταλαιπωρίας τῶν λογισμῶν, τῶν ἀλλοτριούντων με, Θεοῦ τοῦ μόνου καθαροῦ, ἵνα πίστει μακαρίζω σε.

Τοῦ Προφήτου

Ὠδὴ ε'

Τῆς νυκτὸς διελθούσης

Τὴν Χριστοῦ παρουσίαν, Ἰωὴλ ὁ θεῖος, διαρρήδην πᾶσι προέλεγεν. Ὅτι ἥξει καὶ σώσει, ἀνθρώπων τὸ γένος, ἐκ τῆς τῶν εἰδώλων κακότητος.

Ὁλικῶς ἀνανεύσας, ἔνδοξε Προφῆτα, πρὸς τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, προφητείας τὴν χάριν, εἵλκυσας ἐκεῖθεν, καὶ δικαιοσύνην ἐκήρυξας.

Ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, πρέσβευε σωθῆναι, πάσης ἐπηρείας πανόλβιε, Ἰωὴλ καὶ τῆς θείας, χάριτος καὶ αἴγλης, καταξιωθῆναι δυσώπησον.

Θεοτοκίον

Παναγία Παρθένε, Δέσποινα τοῦ κόσμου, τοὺς σὲ Θεοτόκον κηρύττοντας, ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, πρέσβευε ῥυσθῆναι, καὶ βιωτικῶν πὲρ ἱστάσεων.

Τοῦ Μάρτυρος

Τῷ θείῳ φέγγει σου

Νευροῦσαι νεύσεσι θεϊκαίς, καὶ τοὺς ἀνενδότους σπαραγμούς, φέρεις γενναίῳ φρονήματι, Οὔαρε σπαράττων τὴν τοῦ ἀλάστορος, καρδίαν τοῦ κακίαν δημιουργήσαντος.

Ὁ περιδέξιος Ἀθλητής, βλέπων ἐκπιπτούσας εἰς τὴν γήν, τὰς ἑαυτοῦ σάρκας ἔχαιρε, τὰς αἰωνιζούσας νοϊ λαμπρότητας, καὶ θείας ἀντιδόσεις προφανταζόμενος.

Ὑμνῶ σὲ Κύριε ὁ Θεός, καὶ δοξολογῶ καὶ προσκυνῶ, τῶν ἀγαθῶν ἀξιούμενος, τῶν ἡτοιμασμένων τοὶς σὲ ποθήσασιν, ὁ Μάρτυς ἐν τῷ πάσχειν Οὔαρος ἔκραζεν.

Θεοτοκίον

Ἀναφανεῖσα τῶν Χερουβίμ, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὡς ἀληθῶς, ἁγιωτέρα Πανάμωμε, πάντας τοὺς πιστῶς σὲ νὺν μακαρίζοντας, ἁγίασον καὶ σῶσον τὴ μεσιτεία σου.

Τοῦ Προφήτου

Ὠδὴ ς'

Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων

Ῥέουσι τῶν σῶν δογμάτων, πηγαὶ τῆς θεηγορίας, καὶ τὸν ψυχοτρόφον γλυκασμόν, στάζουσιν Ἔνδοξε, ἀρδεύουσαι, τοὺς πιστῶς σὲ τιμῶντας.

Ὄρος σὲ τῆς προφητείας, γλυκύτητα ἀποστάζον, καὶ θεοσεβείας Ἰωήλ, κήρυκα πάνσοφον, γνωρίζομεν θεηγόρε Προφήτα.

Φρούρησον σαὶς ἱκεσίαις, Θεοῦ Προφήτα ὡς ἔχων, θείαν παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, τοὺς πόθω ὑμνούντάς σου, τὴν ἔνδοξον, καὶ ἀοίδιμον μνήμην.

Θεοτοκίον

Φώτισον ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ ἄδυτον τὰς καρδίας, τῶν δοξολογούντων σὲ πιστῶς, ἄχραντε Δέσποινα, καὶ τὸν ἐκ σοῦ ἀπορρήτως τεχθέντα.

Τοῦ Μάρτυρος

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Ῥημάτων ἠλόγησας, παρανόμου δικαστοῦ, καὶ τὴν πυρὰν ὑπέμεινας, τῶν ἀνυποίστων πόνων καρτερικῶς, πολύαθλε Οὔαρε, πρεσβευτὰ τῶν ἐν πίστει ἀνυμνουντων σε.

Οὐκ ἔληξε τύραννος, ὃ παράφρων ταὶς πληγαίς, ἀνηλεῶς συγκόπτων σε, ἕως Θεοῦ εἰς χείρας τὴν ἱεράν, ψυχὴν ἐναπέδωκας, καλλοναὶς λαμπρυνθεῖσαν τῶν ἀγώνων σου.

Ὑψώθης μιμούμενος, ἐπὶ ξύλου τὸν Χριστόν, καὶ ἐν αὐτῷ κρεμάμενος, τὴν σὴν ψυχὴν παρέδωκας τῷ Θεῷ, τῷ σὲ στεφανώσαντι, Ἀθλοφόρε νομίμως ἀριστεύσαντα.

Θεοτοκίον

Κυβέρνησον Δέσποινα, ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, χειμαζομένην πάντοτε, τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου, καὶ γαληνόν, πρὸς ὅρμον ἀνάγαγε, ἀδιστάκτω σὲ γνώμη μακαρίζουσαν.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίω λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί, Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε».

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τὴ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωήλ.

Στίχοι

- Ὁ γὴς Ἰωὴλ ἐκτραγω δήσας πάθη,
- Μετῆλθεν ἐκ γῆς εἷς τόπον κρείττω πάθους.
- Ἐννεακαιδεκάτη μόρος ἀμφ' ἐκάλυψεν Ἰωήλ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐάρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχοι

- Ξεσμοὺς ἀπείρους καρτεροῦντος Οὐάρου,
- Σατὰν πλάνης ἔξαρχος Οὐαὶ μοί! λέγει.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαδώθ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν Μαρτύρων, ἐν Περσίδι τελειωθέντων.

Στίχοι

- Σαδὼθ ὁ θεῖος τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει,
- Θεοῦ Σαβαὼθ νὺν παρίσταται θρόνω.
- Δεκὰς δεκαπλὴ Μαρτύρων συμμαρτύρων,
- Καὶ δὶς δέκα θνήσκουσι πληγέντες ξίφει.

Ὁ Ἅγιος Λεόντιος ὁ φιλόσοφος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ Ἅγιοι Φῆλιξ πρεσβύτερος καὶ Εὐσέβιος Διάκονος ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ θαυματουργός, ὁ κατὰ τὸ ὄρος τοῦ Ῥίλα ἀσκήσας, καὶ τὴν ἐκεῖσε μονὴν οἰκοδομήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταὶς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου

Ὠδὴ ζ'
Ὁ τὴν κάμινον πάλαι

Ἡ ἐκπορευομένη, ἐκ τοῦ οἰκου Κυρίου, καὶ ποτίζουσα κρήνη, ὡς προέφης προῆλθε, Προφήτα πανσεβάσμιε.

Τὸν χειμάρρουν τῶν σχοίνων, σιτοφόρον εἰργάσω, τῆς τρυφῆς ὁ χειμάρρους, Ἰωὴλ ὡς προεῖπεν. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὃ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ὁ τὰ πάντα ποιήσας, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, διεσώσατο κόσμον, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντα. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος

Δροσοβόλον μὲν

Λαμπρυνθέντα σὲ ἀγώνων ἐπιδόσεσιν, ἡ Κλεοπάτρα ἔνδοξε, συνεκόμισεν, εὑραμένη κλέος διὰ σοῦ, τῆς πίστεως ἄξιον σαφῶς, ἣς ἐνεδείξατο θερμῶς, εἰς σὲ τελείω νοϊ.

Ἐπιχέουσά σοὶ δάκρυα καὶ μύροις σε, ἐντίμοις ἐπαλείφουσα, κατακρύπτει σε, ὑπὸ γὴν ἣ πάνσεμνος γυνή, ἐνθάψαντα πλάνην πονηράν, καὶ ταὶς ἐκ τάφου ἀστραπαίς, φωταγωγοῦντα ἡμᾶς.

Οὐκ ἐνέδωκεν ὁσίως θεραπεύουσα, σὲ τὸν Χριστοῦ θεράποντα, ἡ ἀείμνηστος, ἕως ὤφθης πρόξενος αὐτή, Σοφὲ βασιλειας οὐρανῶν, ἧς ἠξιώθη διὰ σοῦ, σὺν τῷ φιλτάτω υἱῷ.

Θεοτοκίον

Συντριβέντα μὲ ἀμέτροις παραβάσεσι, Παρθένε μεσιτεία σου, καινοποίησον, ἰατρεύουσά μου τὴν ψυχήν, καὶ λόγον παρέχουσα βοᾶν. Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Τοῦ Προφήτου

Ὠδὴ η'
Τὸν πάλαι δροσίσαντα

Ὑπέδειξας ἔνδοξε, μετανοίας τοὺς τρόπους ἐμφανῶς, τὸν εὔσπλαγχον Κύριον, ἐγγυώμενον τοὶς πίστει πρὸς αὐτόν, προσιοῦσι καὶ ψάλλουσιν. Εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεράπων γενόμενος, τοῦ Κυρίου προφήτα Ἰωήλ, τὰ τούτου μυστήρια, ἐπιστεύθης προφητευων τοὶς λαοίς, ἀνυμνοῦσι καὶ λέγουσιν. Εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀφέσεις προχέουσι, τοῦ Ἰούδα θαυμάτων ποταμοί, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, τοῦ Κυρίου ὡς προέφη Ἰωήλ, τοὺς βοῶντας ἀρδεύοντες. Εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὑπόστασιν σύνθετον, ἐν δυσὶ ταὶς οὐσίαις τὸν Χριστόν, Πανάμωμε τέτοκας, διαμείνασα Παρθένος καθαρά, ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν. Εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἶς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος

Ἐκ φλογὸς τοὶς Ὁσίοις

Μητρικῶς ὑπακούσας Μάρτυς δεήσεων, οὐρανίω στρατεῖα λαμπρῶς ἐστράτευσας, παίδα τὸν ὀεπτόν, καὶ τῆς σῆς συμμεθέξοντα, ἔδειξας εὐκλείας, ἀρρήτω συμπαθεῖα.

Ἐξ Αἰγύπτου σὲ ὄλβον ὣς πὲρ πολύτιμον, μετηγάγετο Μάρτυς καταπλουτίζοντα, θείαις δωρεαις, Κλεοπάτρα ἰάσεων, πᾶσαν Παλαιστίνην, τὴν πόθω σὲ τιμῶσαν.

Γεγηθῶς τοὺς ἀγῶνας τοὺς σοὺς διήνυσας, στρατιώτα γενναῖε τοῦ Παντοκράτορος, καὶ ὡς νικητής, παρ' αὐτοῦ ἐστεφάνωσαι, Οὔαρε παμμάκαρ, τῶν Ἀθλοφόρων κλέος.

Θεοτοκίον

Ἁμαρτίας συνάπτω ἐφ' ἁμαρτήμασι, καὶ τὸ μέλλον οὐ φρίττω φρικτὸν κριτήριον, ἴασαι Ἁγνὴ τῆς ψυχῆς μου τὴν πώρωσιν, καὶ τὴ σὴ πρεσβεία, ἐπίστρεψόν με σῶσον.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐκ φλογὸς τοὶς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας, ἅπαντα γὰρ δράς, Χριστὲ μόνω τῶ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ Προφήτου

Ὠδὴ θ'

Ἡ ἐν οὐρανοῖς

Μετὰ Προφητῶν ὡς ὑποφήτης, χαρμονικῶς ἐν ἐπουρανίοις, νὺν εὐφραίνη σκηνώμασιν.

Ἄνωθεν ἡμᾶς νὺν ἐποπτεύοις, τοὺς εὐσεβῶς σὲ δοξολογοῦντας, θεηγόρε πανόλβιε.

Σύντομον ὁδὸν τῆς σωτηρίας, ὁ Ἰωὴλ διὰ μετανοίας, θεοφρόνως ὑπέδειξεν.

Θεοτοκίον

Ὤρθωσας ἡμᾶς τοὺς πεπτωκότας, Μήτηρ Θεοῦ, εὔσπλαγχνον Δεσπότην, καὶ Σωτήρα γεννήσασα.

Τοῦ Μάρτυρος

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν

Ἰσχὺν καθεῖλες τοῦ πολεμήτορος, τὴν θεϊκην σαφῶς περιζωσάμενος δύναμιν, Ἀθλητὰ γενναιότατε Οὔαρε, ὅθεν σὲ εὐφημοῦμεν, ἴασιν ἄφθονον, ἐκ τῶν σῶν λειψάνων, οἱ πιστοὶ ἀπαρυόμενοι.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, πάση τὴ γῆ ἡ μνήμη σου ἐξήπλωται Οὔαρε, σελασφόροις φωτίζουσα λάμψεσι, σοῦ τῶν σεπτῶν ἀγώνων, πάντας πανεύφημε, καὶ τόν σκοτασμὸν τῶν καρδιῶν ἀποδιώκουσα.

Σὺν σοὶ ἀστράπτοντα ὡς ἑώρακε, δόξη πολλὴ τὸν ἴδιον υἱὸν ἡ φιλότεκνος, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἐμεγάλυνε, σὲ δὲ γνησιωτάτως, Μάρτυς ἐδόξασε, μέγιστον προστάτην, ἐμφανῶς καταπλουτήσασα.

Ἡ γῆ ἐν ἥ σου τὸ καρτερώτατον, σῶμα Σοφὲ κατάκειται, ἐνθέως ἡγίασται, ἀλλὰ δίδου ἡμῖν ταὶς πρεσβείαις σου, λύσιν ἁμαρτημάτων, βίου διόρθωσιν, Οὔαρε καὶ πάντων, δυσχερῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον

Φανεῖς Παρθένε ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, τῆς φωτεινῆς νεφέλης, τῆς Αἰγύπτου τὰ ξόανα, παντελεῖ ἀπωλεία παρέδωκε, πλήθους δὲ Ἀθλοφόρων, ταύτην ἠξίωσε, φέρειν μιμουμένων, τὰ αὐτοῦ σεπτὰ παθῆ ματα.

Ὁ Εἱρμὸς

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὡράθη βροτοίς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταίς οὐρανίαις, στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν».

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὀρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.